

CHÚA NHẬT TUẦN III MÙA PHỤC SINH NĂM B

⇒ Khi ấy, Phêrô nói với dân chúng rằng: “Thiên Chúa Abraham, Thiên Chúa Isaac, Thiên Chúa Giacóp, Thiên Chúa các tổ phụ chúng ta đã làm vinh danh Chúa Giêsu, Con của Ngài, Đấng mà anh em đã nộp và chối bỏ trước mặt Philatô, trong khi Philatô xét là phải tha cho Người. Anh em đã chối bỏ Đấng Thánh, Đấng Công Chính, và xin tha tên sát nhân cho anh em, còn Đấng ban sự sống thì anh em lại giết đi, nhưng Thiên Chúa đã cho Người từ cõi chết sống lại, điều đó chúng tôi xin làm chứng.

“Hỡi anh em, thế nhưng tôi biết rằng anh em đã hành động vì không biết, như các thủ lãnh anh em đã làm. Thiên Chúa đã hoàn tất việc Người dùng miệng các tiên tri mà báo trước. Đức Kitô của Ngài phải chịu khổ hình. Vậy anh em hãy ăn năn hối cải, ngõ hầu tội lỗi anh em được xoá bỏ”. (Cv 3:13-15. 17-19)

⇒ Các con thân mến, Cha viết những điều này cho các con, để các con đừng phạm tội. Nhưng nếu có ai đã phạm tội, thì **chúng ta có Đức Giêsu Kitô, Đấng công chính, làm trạng sư nơi Đức Chúa Cha. Chính Người là của lễ đền tội chúng ta; không nguyên đền tội chúng ta mà thôi, nhưng còn đền tội cho cả thế gian.** Chính nơi điều này mà chúng ta biết rõ được là chúng ta biết Chúa Giêsu, nếu chúng ta giữ các giới răn Người. Ai nói mình biết Người, mà không giữ giới răn Người, là kẻ nói dối, và nơi người ấy không có chân lý. Còn ai giữ lời Người, thì quả thật, tình yêu của Thiên Chúa đã tuyệt hảo nơi người ấy. (1 Ga 2:1-5a)

⇒ Khi ấy, hai môn đệ thuật lại các việc đã xảy ra dọc đường và hai ông đã nhận ra Người lúc bẻ bánh như thế nào.

Mọi người còn đang bàn chuyện thì Chúa Giêsu hiện ra đứng giữa họ và phán: **“Bình an cho các con! Thầy đây, đừng sợ”**. Nhưng mọi người bối rối tưởng mình thấy ma. Chúa lại phán: “Sao các con bối rối và lòng các con lo nghĩ như vậy? Hãy xem tay chân Thầy: chính Thầy đây! Hãy sờ mà xem: ma đâu có xương thịt như các con thấy Thầy có đây”. Nói xong, Người đưa tay chân cho họ xem. Thấy họ còn chưa tin, và vì vui mừng mà ngỡ, Chúa hỏi: “Ở đây các con có gì ăn không?” Họ dâng cho Người một mẩu cá nướng và một tảng mật ong. Người ăn trước mặt các ông và đưa phần còn lại cho họ. Đoạn Người phán: **“Đúng như lời Thầy đã nói với các con, khi Thầy còn ở với các con, là cần phải ứng nghiệm hết mọi lời đã ghi chép về Thầy trong luật Môsê, trong sách tiên tri và thánh vịnh”**. Rồi Người mở trí cho các ông am hiểu Kinh Thánh.

Người lại nói: “Có lời chép rằng: Đấng Kitô sẽ phải chịu thương khó, và ngày thứ ba Người sẽ từ cõi chết sống lại. Rồi phải nhân danh Người rao giảng sự thống hối và sự ăn năn để lãnh ơn tha tội cho muôn dân, bắt đầu từ thành Giêrusalem. Còn các con, các con sẽ làm chứng nhân về những điều ấy”. (Lc 24:35-48)

+> “... Hỡi anh em, thế nhưng tôi biết rằng anh em đã hành động vì không biết, như các thủ lãnh anh em đã làm. Thiên Chúa đã hoàn tất việc Người dùng miệng các tiên tri mà báo trước. Đấng Kitô của Ngài phải chịu khổ hình. Vậy anh em hãy ăn năn hối cải, ngõ hầu tội lỗi anh em được xóa bỏ” – “... chúng ta có Đức Giêsu Kitô, Đấng công chính, làm trạng sư nơi Đức Chúa Cha. Chính Người là của lễ đền tội chúng ta; không nguyên đền tội chúng ta mà thôi, nhưng còn đền tội cho cả thế gian...”

+> Mọi người còn đang bàn chuyện thì Chúa Giêsu hiện ra đứng giữa họ và phán: **“Bình an cho các con! Thầy đây, đừng sợ”**. Nhưng mọi người bối rối tưởng mình thấy ma. Chúa lại phán: “Sao các con bối rối và lòng các con lo nghĩ như vậy? Hãy xem tay chân Thầy: chính Thầy đây! Hãy sờ mà xem: ma đâu có xương thịt như các con thấy Thầy có đây... **Đúng như lời Thầy đã nói với các con, khi Thầy còn ở với các con, là cần phải ứng nghiệm hết mọi lời đã ghi chép về Thầy trong luật Môsê, trong sách tiên tri và thánh vịnh...**”

+ Tuy nhiên, ai cũng biết rằng, bất kỳ mọi luật pháp nào của xã hội loài người cũng **có kẽ hở, nghĩa là “ngổ ngách” để bóp méo sự thật** – các quan án, công tố viên, luật sư bào chữa, v.v... hiểu biết việc này hơn ai hết! [nhất là trong xã hội **X**ạo **H**ết **Ch**ỗ **N**ói (XHCHN/cs)]; kinh nghiệm bao nhiêu năm “phải” sống dưới chế độ xhcn/cs, rất nhiều người quá hiểu rõ và cảnh báo **PHẢI** biết rõ có thật sự “nói có sách mách có chứng” Là **ĐÚNG SỰ THẬT**, hay **kiểu bị cáo (chỉ mới bị nghi ngờ là tội phạm) vừa bị mời vào đồn công an (xhcn/cs) vài tiếng đồng hồ, đã được thông báo rằng nạn nhân đã “tự treo cổ tự tử”(!?)**

== Trong cuộc sống của mỗi con người, yếu tố xem ra ít người lưu tâm nhưng **KHÔNG** thể phủ nhận tận đáy lòng của sự cảm nhận, suy tư, cũng như hy vọng, mong ước... đó là **TÂM LINH**, nói nôm na là theo một cách thức nào đó, không ai không cảm nhận một yếu tố **THẦN LINH** nào đó trong cuộc đời của mình, nói cách khác, có một **TÍN NGƯỠNG**, một **NIỀM TIN** nào đó vào Thần Thánh, Trời, Đấng Tối Cao... và chính yếu tố này ít nhiều **chi phối cả cuộc đời của mỗi một chúng ta, dù chúng ta không lưu tâm để ý, nhưng “sức mạnh” của yếu tố này đang lôi kéo/hướng dẫn mọi tư tưởng, ước muốn và động thái/việc làm của chúng ta.** = **LUẬT** của Tâm Linh, hiểu theo nghĩa **TÔN GIÁO**, thì không tài nào kiếm ra kẽ hở, vì chỉ có duy nhất **MỘT** lựa chọn: **TIN** hay **KHÔNG TIN**.

+ Nói cho ngay, giữa **TIN** và **KHÔNG TIN**, còn có một ranh giới “lung chùng” mà ta gọi nôm na là “bán tín bán nghi”. Tuy nhiên với những “chứng cứ rành rành” thì không còn vấn đề bán tín bán nghi, mà chỉ còn “**LẠY CHÚA LÀ THIÊN CHÚA CỦA CON!**” nghĩa là ông Tôma đã hoàn toàn tin sau khi đã “xỏ ngón tay

vào vết đinh cùng cạnh sườn Đức Giêsu”, mặc dầu PHÚC CHO AI KHÔNG THẤY (không cần chứng cứ tai nghe mắt thấy, tay sờ mó, v.v...) mà VẤN TIN: các anh hùng nam&nữ tử đạo là những dấu tích thích hợp nhất.

== “... *Phúc cho những ai đã không thấy mà tin*”. Một trong nhiều – rất nhiều – câu nói của Đức Giêsu, tuy rất ngắn gọn, nhưng bao hàm bao nhiêu là ý nghĩa và chân lý của đời sống cho một đời người, về tất cả mọi phương diện của cuộc sống ở trần gian này, *nhất là trên bình diện tâm linh*.

= Trong tổ chức hành chánh của xã hội loài người, đặc biệt ngành tư pháp – cách riêng trong việc kiện tụng, phê phán, phán quyết, hay lên án, v.v... - chúng ta không thể quên hai tiếng: BẰNG CHỨNG, NHÂN/VẬT CHỨNG, hoặc nôm na mà nói: “*NÓI CÓ SÁCH, MÁCH CÓ CHỨNG*”, được hiểu là: nói đúng sự thật, có chứng cứ rõ ràng và có thể kiểm chứng; không bịa đặt, suy luận thiếu căn cứ;

= Tuy nhiên, ai cũng biết rằng, bất kỳ mọi luật pháp nào của xã hội loài người cũng có kẽ hở, nghĩa là “ngổ ngách” để bóp méo sự thật – các quan án, công tố viên, luật sư bào chữa, v.v... hiểu biết việc này hơn ai hết! [*nhất là trong xã hội Xạo Hết Chỗ Nói (XHCN/cs)*]; kinh nghiệm bao nhiêu năm “phải” sống dưới chế độ xhcn/cs, rất nhiều người quá hiểu rõ và cảnh báo PHẢI biết rõ có thật sự “nói có sách mách có chứng” Là ĐÚNG SỰ THẬT, hay *kiểu bị cáo (chỉ mới bị nghi ngờ*

là tội phạm) mới bị mời vào đồn công an (xhcn/cs) vài tiếng đồng hồ, đã được thông báo rằng nạn nhân đã “tự treo cổ tự tử”(!?) – Đó là chưa nói đến những bài học “cải tạo tư tưởng ‘mỹ-ngụy’ thành tư tưởng xhcn” mà không ít người trong anh chị em chúng ta đã phải ngồi “nghe” trong nhiều ngày tháng, sau 30/4/1975. Chỉ kể lại một chuyện trong muôn vàn câu chuyện mà các “diễn viên” thuật lại và “giảng dạy” : “các anh hùng lái máy bay chiến đấu của dân ta thật tài giỏi xuất sắc làm bọn ‘giặc lái’ mỹ ngụy phải điêu đứng! Số là các anh hùng lái máy bay chiến đấu của bác và đảng “đem” máy bay chiến đấu lên “núp” trong đám mây, đợi giặc lái mỹ-ngụy bay ngang qua là tiêu diệt!... [tràn pháo tay và tiếng cười ha hả nghe thật sảng khoái từ những ‘kẻ thua’ vang dội khắp hội trường... Giảng viên dạy học cũng húng khởi vỗ tay “tự thưởng” vì đã thi hành công tác tuyên truyền quá ‘chỉ tiêu’ bác và đảng giao phó...]

= Trong cuộc sống của mỗi con người, yếu tố xem ra ít người lưu tâm nhưng KHÔNG thể phủ nhận tận đáy lòng của sự cảm nhận, suy tư, cũng như hy vọng, mong ước... đó là TÂM LINH, nói nôm na là theo một cách thức nào đó, không ai không cảm nhận một yếu tố THẦN LINH nào đó trong cuộc đời của mình, nói cách khác, có một TÍN NGƯỠNG, một NIỀM TIN nào đó vào Thần Thánh, Trời, Đấng Tối Cao... và chính yếu tố này ít nhiều **chi phối cả cuộc đời của mỗi một chúng ta**, dù chúng ta không lưu tâm để ý, nhưng “*sức mạnh*” của yếu tố này đang lôi kéo/hướng dẫn mọi tư tưởng, ước muốn và động thái/việc làm của chúng ta. = LUẬT của Tâm Linh, hiểu theo nghĩa TÔN GIÁO, thì không tài nào kiếm ra kẽ hở, vì chỉ có duy nhất MỘT lựa chọn = TIN hay KHÔNG TIN.

== Nói cho ngay, giữa TIN và KHÔNG tin, còn có một ranh giới “lung chùng” mà ta gọi nôm na là “bán tín bán nghi”. Tuy nhiên với những “chứng cứ rành rành” thì không còn vấn đề bán tín bán nghi, mà chỉ còn “LẠY CHÚA LÀ THIÊN CHÚA CỦA CON!” nghĩa là hoàn toàn tin sau khi đã “xỏ ngón tay vào vết đinh cùng cạnh sườn Đức Giêsu”, mặc dầu PHÚC CHO AI KHÔNG THẤY (không cần chứng cứ tai nghe mắt thấy, tay sờ mó, v.v...) mà VẤN TIN = các anh hùng nam&nữ tử đạo là những dấu tích thích hợp nhất.

++ Nói đến “tử đạo”, tôi chia sẻ cùng anh chị em một cuộc trao đổi thật “thú vị” với tên hiệu trưởng Phổ thông cấp 2-3 Thủ Đức tên là La Thế Dũng, từ rừng thiêng nước độc “tự học, tự thi, tự trao bằng cấp phó tiến sĩ toán học. Nhân nghị định của “chú phỉnh” về việc xã-hội-hóa tất cả các trường trung&tiểu học miền Nam sau 30/4/75, ông hiệu trưởng kêu tôi lên “làm việc” – tôi là “giáo vụ cấp 2” lúc bấy giờ (trước năm 1975, gọi là giám học); sau một màn thao thao bất tuyệt nào là *Bác&Đảng*” là đỉnh cao trí tuệ của loài người, nào là đảng lãnh đạo thật tuyệt vời “tiến nhanh tiến mạnh lên xhcn để đến cs chủ nghĩa, tạo nên “thiên đàng ở trần thế”, chứ **KHÔNG NHƯ CHỦ NGHĨA UTOPIA NÀO ĐÓ**, chỉ biết giảng, giảng, rồi lại giảng... chẳng đem lại tích sự nào cho nhân loại...” [hahahahahahaha],

++ Tôi nghe (như đã từng nghe nhai đi nhai lại quá nhiều lần trong các ngày giờ dài đảng đảng gọi là học tập chính trị, cải tạo tư tưởng đúng theo khuôn phép của cái gọi là chủ nghĩa xã hội (cnxh) , v.v; nghe đến **CHỦ NGHĨA UTOPIA**, tôi không tự chế nổi nữa, đành cất tiếng:

- xin lỗi Anh hiệu trưởng, **utopia mà cả ngàn ngàn anh hùng nam nữ sẵn sàng chịu chết, chịu đòn vọt, đau thương..., chịu tử đạo để làm chứng cho utopia ấy!...**

- (Ông ta ngắt lời tôi) *Bộ chúng tôi không có những anh hùng tử đạo vì CHÍNH NGHĨA xhcn như Nguyễn Văn Trỗi, Lê Văn Ôn, Võ Thị Sáu, v.v.... đó sao?*

Thú thật lúc bấy giờ tôi KHÔNG BIẾT gì về những tên vô danh tiểu tốt đó, mãi sau này khi những tên “giả sử” đó được lôi ra ánh sáng minh bạch thì hồi ôi, tôi mới cảm nhận được rằng mình PHẢI HIỂU “anh hùng tử đạo vì chính nghĩa xhcn” theo ngôn ngữ CHỈ CÓ trong cuốn từ điển Xao Hết Chỗ Nói (XHCN), mà nếu do chính miệng tên ... THÁI DŨNG phát ngôn thì... nghe mới đã!

+++ MỘT SỰ THẬT không một ai giữa con cái loài người, đang sống ở trần thế có thể giảng giải minh bạch : *sau đời tạm ở trần gian này, là gì?* == Lẽ tất nhiên CHỈ CÓ MỘT ĐÁNG TỪ TRỜI XUỐNG – nghĩa là Đấng không lệ thuộc thời gian và không gian như các tạo vật khác – MỚI BIẾT NHỮNG VIỆC TRÊN TRỜI.
== Vấn đề là TIN hay KHÔNG tin vào Đấng từ trời xuống. Đấng “đáng tôn thờ và kính trọng” đó, chính là ĐỨC GIÊSU KI-TÔ.

